

Redakteur - Besitzer

W. Jurukoff

Varnaer Nachrichten

1916.

5 Cent

ПАНАХИДА

По случай шест месеца от смъртта на починалия и незабравим съпруг и баща

НИКОЛА ГРЕКОВЪ

въ петък 30 Юни въ 8 часа сутринта ще се отслужи панахидна на гроба. Поканват се приятели и познати.

Отъ опечаленото общество.

БЮЛЕТИНЪ

3а военните дѣйствиа на 27 юни 1916 год.

Промѣна въ положението на македонския фронтъ нѣма. Слабия артилерийски огънь въ долината на р. Вардаръ и по южните склонове на Бѣласица Планина продължава ежедневно и отъ двѣтѣ страни. На 24-й того принудихме съ огънь французитѣ да напустнатъ позициитѣ си сѣверно отъ Горни Порои. Вчера 26-й того нашия огънь на дѣния брѣгъ на Вардара, разруши двѣ неприятелски оржиди и произведе експлозия въ складовѣтъ съ бойни припаси. По цѣлия фронтъ почти ежедневно успѣшни за насъ схватки, между патраулитѣ и прѣдните посто-ве. Неприятелски авиатори продължаватъ да хвърлятъ запалителни бомби върху нивята, особено изобилно бѣха обсипани на 25-й того землищата на селата: Карагюзлу, Къръ-кѡй, Иразли, Зейнелу и Генджели по долното течение на р. Мѣста. Вчера 26-й того неприятелски аероплани бомбардираха безуспѣшно с. Мързенци.

ОТЪ ЩАБА НА 3-та АРМИЯ.

Хр. С-й-нъ.

Жалкото бѣдаще на Франция.

Бушующата стихия ще остави слѣдъ утихването си: пепелища, димящи градове и села, осѣяни съ безброй гробове, поля, плачуши сираци, неутѣшими вдовици... Мирѣтъ ще възроди кипящата борба за обновяване на разорената икономическа и културна мощъ. Но жертвитѣ нѣма да се върнатъ. Разрѣденото население, особено въ Франция, нѣма да се попълни. Бѣдащето на Франция е жалко.

Жертвитѣ на Франция сж колосални. Водителя на английската партия на труда, Сноуденъ, възпроизведе въ английския парламентъ даденитѣ му отъ френския министър на войната цифри. Прѣди германската атака на Вердѡнъ, Франция е дала 800,000 убити, 1,400,000 ранени, отъ които 400,000 тежко ранени, инвалиди и 400,000 плѣнници. Дѣйствиата при Вердѡнъ, значително сж увеличили тѣзи цифри. Споредъ извѣстията на френския адмиралъ Отфѡй, при Вердѡнъ ежедневно Франция дава по 5000 жертви.

Франция е изтощена. Мощта на една държава зависи отъ националния резервуаръ, отъ плодovitостта и прогресивния растежъ на населението, французкия резервуаръ, анемиченъ прѣди войната, днесъ е съвършено изтощенъ. Растежа на населението е билъ: въ 1872 г. — 36 милиона, 1876 — 37 м., 1886 — 38 м., 1896 г. — 38½ м., въ 1914 г. — 39 милиона. Въ първѣтѣ години, споредъ международнитѣ статистически данни, Франция е расла съ 0.18%, а въ послѣднитѣ години процентъ е билъ съвършено малкъ. Въ нѣколко години дори ражданията се равнявали по

численность на умираанията. Карлъ Еупсенъ Шмидъ, въ статията си „Самоубийството на Франция“, като изтъква грамаднитѣ жертви, пише: „Франция води тая война съ отчаянието на самоубиецъ. Тя е загубила до сега около 1½ милиона свои граждани и е намалила населението си на 37½ милиона. Този изчезналъ милионъ ще има като послѣдствие намаляване броя на ражданията въ бѣдаще и намаление на населението. Слѣдъ 10 години Франция ще има едно население отъ 35 милиона“. „Еко де Пари“ сега се замисля върху този капиталенъ за бѣдащето на Франция въпросъ. Като отхвърля съ възмущение готвящото се засѣлване на пограничнитѣ мѣста съ колониалнитѣ плѣмена, съвѣтва засѣлване съ испанци, португалци, италианци и поляци.

Франция прави послѣдни усилия въ войната. Събрала е въ армията си старцитѣ и юношитѣ. Тя е изчерпила човѣшкия си резервуаръ. Отъ послѣднитѣ си попълнения Франция не може да очаква нищо, понеже тѣ трѣбва да се подготвятъ. Историята ни е посочила, че успѣхитѣ въ войнитѣ на народитѣ не зависятъ отъ количеството, резервуара на хората, а отъ качеството и военната имъ подготовка. Импро-визиранитѣ армии винаги сж биле бити.

Сегашното положение на Франция е печално, а бѣдащето ѝ безусловно заплашително. Факелъ на цивилизацията, френския гений, които играха за-видна роль въ послѣднитѣ десетки години, слѣзѡха отъ сѣ-ната, а въ бѣдаще ще бѣждатъ твърдѣ отдалечени отъ нея. На мировата сцена излизатъ мощ-

нитѣ, неизмѣнитѣ народи на съюза. Бѣдащето на Франция е печално. Тя нѣма условия и неизмѣнитѣ сили за да попълни уреднитѣ си редове. Отслабнала численно, съ компрометиранъ бѣдащъ националенъ раз-тѣжъ, съ загасналъ гений, Франция е изгубила значението си като велика сила, обая-юща Европа. А бѣдащето ѝ носи печалнитѣ симптоми на неумолимо загасвающъ животъ.

Изъ чуждия печатъ.

Въ една статия, озаглавена „Завчерашнитѣ маскарди“ и написана по поводъ послѣднитѣ манифестации на букурешкитѣ русофили, в. „ЕНДЕ-ПАНДАСЪ РУМЕНЪ“ отъ 24 юни пише слѣдното:

„Колко и да ни приучиха членовѣтъ на Юнионистката федерация къмъ смѣшни зрѣ-лища и псевдържани екцен-тричности, трѣбва да призна-емъ, че тѣхнитѣ дребнавѣ о-питъ отъ завчера ни изненада. Защото можемъ да се запита-ме, какъ хора, надарени съ разумъ, могатъ да се излагатъ така лекомислено на публиченъ присмѣхъ. Урокътъ отъ мина-лата недѣля, прочее, не е ли послужилъ за нищо на хората които въ тая група, иматъ го-лиши опитности и една дълга практика въ общественитѣ ра-боти?“

Или тѣхнитѣ авторитетъ е безсиленъ прѣдъ безумието на нѣколко побѣсенѣ хора, безъ мозъкъ?

Има единъ фактъ, който из-глежда да говори въ полза на послѣдното прѣдложение.

То е, че ако количеството липсваше на шепата буйствува-щи които не можаха даже да събудятъ любопитството на уличнитѣ хапловци качеството пъкъ бѣше съвършено изключено.

Шефовеѣтъ на групитѣ бѣха се въздържали; безъ съмнение страхътъ да станатъ смѣшни — защото тая мизерна акция не можеше да има другъ резултатъ — бѣше имъ подсказалъ да отсѣтствуватъ. Така, въ клубъ на такситѣ, героизмътъ, патриотическата честностъ и националния идеалъ се прѣд-ставляваха отъ г. г. Ксенополъ, Синсонъ и Аврѣль Елиеско.

Въ другия клубъ, консерва-тивния клубъ отъ нюанса Фи-липеско, виднитѣ членове сжщо отсѣтствуваша.

Пита се наистина, какво о-собено безумие тика „юни-ониститѣ“ да слязатъ, чрѣзъ все по-вече и по-вече непослѣ-дователни жестове, до равни-щето на малки групички, на които никой не дава значение.

Тѣ сж нещастни и изглеждатъ че може да се каже за тѣхъ: „Quos vult perdere Jupiter dementet!“

В-къ „Ендепандасъ Руменъ“ отъ 24 юни публикува офи-циалнитѣ данни на митницитѣ за количествата храни изнесе-ни отъ 1 априкъ до 4 юни; за смѣтка на втория покупа-теленъ договоръ съ австро-германцитѣ.

Било е изнесено жито 45,128 тона, ржжъ 11,178 т., царви-на 224, 642 т., ечимикъ 17,278 т., бобъ 6,368 т., грахъ 1487 т. и брашно 8,719 тона.

Всичко 404,219 тона или 40,422 вагона храни.

Die Lage in Griechenland.

Unter dem starken Drucke der diplomatischen Ententevertreter in Athen, hat die griechische Regierung die Kammer umstürzen müssen und den Tag für neue gesetzliche Wahlen nach 40 Tagen, d. h. für den 8. August bestimmt.

Laut der Verpflichtungen die Griechenland bei der Annahme der Forderungen des Ultimatus der Entente an 20. ds. Mts. auf sich nahm, hat die griechische Regierung einige ergänzende Befehle ausgegeben für die Demobilisierung der griechischen Armee. Mit diesen Befehlen werden noch 9 Jahresklassen freigelassen so dass unter den Fahnen nur die Jahresklassen 1914 und 1915 bleiben. Es wurden unter den Fahnen auch manche technische Abteilungen zurückgehalten. Die Demobilisierung begann schon in der Mitte dieses Monats und wird am 30. ds. Mts. vollständig beendet sein.

Man meldet aus Athen, dass der Kampf für die Wahlen während den ersten Tagen des Monats Juli anfangen wird. Das Kabinett Zalmis wird die Kandidaten der gewesenen Kammer genehmigen. Die Partei des H. Gunaris wird mit einer besonderen Liste erscheinen, sie wird die Regierung in nichts hindern, sondern im Gegenteil sie wird ihr helfen.

Der Wahlkampf scheint, dass er hauptsächlich von den Regierungsparteien und der Partei Gunaris von einer Seite und von der Partei Venizelos auf der anderen Seite geführt wird.

Eine Telegraphische Meldung aus Athen besagt, dass die Demobilisierung in voller Ordnung ohne jegliche Zwischenfälle vor sich geht. Man bemerkt unter den nach Hause zurückkehrenden eine schlechte Stimmung der Entente gegenüber die mit feigen und unverzeihlichen Mitteln Griechenland im Kriege einmischen will. Die griechischen Reservisten befinden sich noch unter dem Eindrucke der erregenden Haltung der Anglo-Franzosen und des frechen Benehmens der jüngsten in Saloniki gelandeten serbischen Soldaten.

Um diese Stimmung zu Gunsten der Entente zu ändern, ist Venizelos die Summe von 50 Millionen zur Verfügung gestellt worden.

Teile der sich in Südalanien befindlichen italienischen Soldaten haben die griechische Demobilisierung bedrängt, um im Nordepirus einzudringen und wichtige strategische Stellungen zu besetzen. An der epirotischen Grenze haben Kämpfe zwischen italienischen und griechischen Truppen stattgefunden, worüber gegenwärtig nähere Nachrichten fehlen.

Diese militärischen Operationen, die gegen die Lebensinteressen Griechenlands gerichtet sind, werden die Stimmung in Athen erregen, wo man schon seit langer Zeit Grund hatte zu glauben, dass Italien der Staat ist, der die grösste Gefahr für Griechenland vorstellt.

Die Stellung König Konstantins ist nach den Ultimaten der Entente noch unerschütterlicher. Die

griechische öffentliche Meinung sieht ein, dass die Entente durch Venizelos gegen den König handelt, um Griechenland als ihr Werkzeug umzuwandeln und sympathisiert deshalb mit dem Könige, wessen Volkstümlichkeit trotz der vielen Intrigen der fremden Agenten, nicht verletzt werden konnte. Man erwartet, dass der König beim Volke eine starke Unterstützung finden wird, für den Kampf gegen Venizelos, hinter welchem England, Frankreich, Russland und Italien stehen.

Vor einigen Tagen empfing König Konstantin die Diplomaten der Zentralmächte und erklärte ihnen, dass das Ultimatum der Entente von ihm und ganz Griechenland mit grosser Unzufriedenheit empfangen wurde. Dieses Ultimatum hat die wahren Absichten der Entente, Griechenland gegenüber gezeigt. König Konstantin erkannte an, dass er gezwungen war, die Forderungen der Entente zu befriedigen, um die dann unvermeidliche Einmischung Griechenlands im Kriege zu vermeiden; er sagte weiter entschlossen zu sein, bis zum letzten Tropfen Blut zu kämpfen, um eine Aktion Griechenlands gegen die Zentralmächte zu vermeiden, weil sie bestimmt den Zusammenbruch Griechenlands verursachen werde.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 27. Juni.

Westl. Kriegsschauplatz.

Grosses Hauptquartier:

Oberste Heeresleitung.

Berlin, den 29. Juni 1916.

In der Champagne scheiterten mehrere Angriffe, sowie Vorstösse feindlicher Abteilungen nördöstlich von Le Mesnil. Links der Maas wurden am Toten Mann nachts Handgranatenabteilungen des Gegners abgewiesen. Rechts der Maas haben die Franzosen nach etwa 12stündiger heftigster Feuertätigkeit gestern den ganzen Tag über mit starken, zum Teil neu herangeführten Kräften die von uns am 23. Juni eingenommenen Stellungen auf dem Höhenrücken Kalte Erde, das Dorf Fleury und die östlich anschliessende Linie angegriffen. Unter Einsatz von ausserordentlichen Verlusten durch das Sperrfeuer unserer Artillerie und im Kampfe mit unserer tapferen Infanterie sind alle Angriffe restlos zusammengebrochen.

Ein feindlicher Flieger wurde bei Douaumont abgeschossen. Am 25. Juni hat Leutnant Hoehndorf bei Raucourt, nördlich von Nemeny, sein 7. feindliches Flugzeug, einen französischen Doppeldecker ausser Gefecht gesetzt.

Wie sich bei der weiteren Untersuchung herausgestellt hat trifft die Angabe im Tagesbericht vom 23. Juni, dass unter den gefangenen Angreifern auf Karlsruhe sich Engländer befunden hätten, nicht zu; die Gefangenen sind sämtlich Franzosen.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Bei der Heeresgruppe des Generals von Linsingen wurde

Печатница „ЗОРА“ — Варна,